

İslâm Yolunda YürümeK

– Polat Akyol · 25 Nisan 2020

İSLÂM YOLUNDA YÜRÜMEK

Mukaddime: Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ü Teâlâ'nın Adıyla...

Hamd, Allâh'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfîret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. O'nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse sapıramaz, sapırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh'tan başka ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O'nun kulu ve Rasûlü'dür...

Bundan sonra:

Kardeşlerim! Kişi yürüdüğü yoldan kendince eminse, sıkıntı onun için ancak bilek taşıdır. Bizim yürüdüğümüz yol ise İslâm yoludur. Hakkın ve hakîkatin yoludur. Sıkıntısı rahmet, sonu bolluk ve mağfîrettir. Öyleyse bu yolda yürümeye can bedende olduğu sürece her geçen gün daha çok bilenmeli ve azmetmelidir. Allâh Azze ve Celle, kendi yolunda yürüyüp sebât edenlerle beraberdir. Onları görünmez ordularıyla destekler.

“İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sâhibleri için gerçekten bir ibret vardır.” [Âli İmrân: 3/13]

“Hiç şüphesiz; bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır.” [Saffat: 37/173]

Öyleyse yürüyün kardeşlerim! el-Hakk için, O'nun indirdiği hakikatler adına, izzet ve şeref adına yürüyün. Yılmadan, genişliği yerler ve gökler kadar olan cennetler için yürüyün. Vallâhî an bu andır. Dün geçti. Yarın ise gaybtır.

Her nerede olursanız olun İslâm yolunda olun. Bu yolda hizmet edin. Kafırlar üzerine İslâm'ın çekilmiş keskin kılıncı olun. İslâm'ın dili ve hadimleri olun. Muztazafların sığınağı, belamların kabusu olun... Ama bu yol da olun. Bırakın bu yoldan yürümeyenler, bu yola hizmet etmeyen yüzler utansın.

“Bizim uğrumuzda cihâd edenlere, şüphesiz yollarımızı gösteririz. Gerçekten Allâh, ihsân edenlerle beraberdir.” [Ankebut: 29/69]

“Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla en güzel şekilde mücâdele et. Muhakkak ki senin Rabbin, O'nun yolundan sapanları ve hidayete erenleri bilir.” [Nahl: 16/125]

Bu yolda yürümez ve bu yola hizmet etmezsek Allâh'â karşı ne hesâb veririz. Rabb Teâlâ kıyâmet günü sormaz mı: “Ey kul! Benim için, dinim için ne yaptın?” diye. Sormaz mı: “Müslümanlar kanlarını bu yolda akıtırken, sevdiklerini bu yola feda ederken, zâlimlere karşı direnirken, hakkı hakkı haykırırken, işkence altındayken, zindanlarda bu yol için çürürken sen nerdeydin ve yapıyordun” diye.

Kardeşlerim söyleyin, ne cevâb veriririz bu yolun çilesini çekmezsek, çekenlere kol kanat germezsek, onlara duâlar etmezsek...

“Sonra gerçek mevlâları olan Allâh’a döndürülürler. Haberiniz olsun; hüküm yalnızca O’nundur. Ve O, hesâb görenlerin en sÛratli olanıdır.” [Enâm: 6/62]

Vallâhî ben nefsim adına ve sizin için bu yolda yürümekten ve bu yola gücümüz nispetinde yardım etmekten başka bir kurtuluş görmüyorum. Zayıfız ve aciziz. Allâh’ın bize ihtiyacı yok, bilakis bizim O’na ihtiyacımız var.

Âmîn deyin kardeşlerim.

Allâh’ım sen et-Tevvab (Tevbeleri kabul eden) ve el-Hadi (Hidayet veren) olansın, tevbelerimiz kabul et ve bizleri yolundan ayırma! Sapanlara meylettirme! Hakkı görüpte ondan döndürme! Bizi nefislerimizle başbaşa bırakma!

Allâh’ım sen es-Samed (Hiç bir şeye ihtiyacı olmayan, herkesin muhtaç olduğu merci) ve el-Malik (Mülkün tek sahibi) olansın, hiçbir şeye ihtiyaç duymazsın, âlemlerin sâhibi olarak herşey sana muhtaçtır. Kapındayız bize ihtiyaç duyduklarımızı ver! Bize katından büyük dereceler ihsan et!

Allâh’ım sen el-Kahhar (Her istediğini yapacak güçte) ve el-Muntekim (Asilere ceza veren) olansın, her zaman ve her mekanda yeğâne gâlib ve intikamını da dilediğinde almaya kadirsin. Bize güç ver! Bizim ellerimizle ve dillerimizle kâfırlardan intikamı al!

Allâh’ım sen er-Rafî (Şeref verip yükselten) ve el-Kerim (Keremi bol, karşılıksız veren) olansın, herşeyden ve herkesden yüce ve ulu, şerefli ve cömertsin. Bizlerin derecelerini yükselt, katında şerefli kıldığın kullar arasına dâhil et! Yolunda mücadele ile geçen uzun bir ömür, sonu şehadetle biten son nasib et.

Allâh’ım bize zor gelen şeyler Sana kolaydır. Biz senin kullarınız. Sana inandık ve güvendik. Senden başka İlâh yoktur. Hamd ve hüküm evvelde ve âhırda Sana mahsustur. Allâhumme âmin...

Hâtîme:

Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh’a mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem’in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

Yardım ve başarı, izzet ve şeref Allâh’tandır.

O, her şeyin en iyisini bilendir.

Muvahhid Kullara Selâm Olsun.

KAYNAK :

Abdullâh Saîd el-Müderriş.

1436 h. / 2015 m.